

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

II. A quibus & per quos professio fidei facienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

P A R S P R I M A .

D E C R E T V M I .

De promulgatione Concilii Tridentini, Statutorum Provincialium, & eorum observantia.

Rem non novam aggredimur, sed aliorum Sanctorum ac vicinorum Episcoporum exempla imitatur, nec non ipsius sacrosancti Concilii Tridentini monita, tanquam Ecclesiae Romanae Catholicae vere obediens filius, merito obediens sequimur. Decreta itaque ejusdem sacrosancti Oecumenici Concilii eo lubentius promulgamus, quod & ab universali illa in Spiritu sancto legitime congregata Synodo, ad ebullientem & grassantem in Germania nostra haeresin supprimendam, atque mores Ecclesiasticorum, pro nimium depravatos, expurgandos, remedia opportuna, ex instinctu Spiritus sancti indicata ab Adolpho Archiepiscopo suisque Suffraganeis, & Praedecessore Nostro, hujus Mindensis Ecclesiae Episcopo Hermannus, ac per suos Legatos, ad restaurandam conservandamque religionem, integritatem morum tam in Clero quam in populo, pietatemque Christianam reducendam, ut plurimum suggesta, ac ante ab eo in Concilio Metropolitano, Anno MDXXXVI, pie ac prudenter concurrentibus ad id singulorum Suffraganeorum & Praedecessorum Nostrorum veris & sententiis, sancte instituta inveniuntur.

Accedit, quod Nos in eadem altissimi Episcopalis muneris sede, in pari, si non majori, turbulento rerum statu praedominantis quasi haeresis positi, Clero Ecclesiarum Civitatis Nostrae Mindensis excepto, ab unitate fidei subditos omnes defecisse intelleximus ac recognovimus; ut non immerito cum Propheeta querulari possimus: Vineam nostram in Aegyptum translata est; vindemiarunt eam omnes, qui praetergressi sunt viam; exterminavit eam aper de sylvam, & singularis ferus depastus est eam.

Hinc jure, & Praedecessorum exemplo, remedia illa, à communi Ecclesiae Spiritu approbata ac demandata, apprehendimus; & per viscera misericordiae Dei obsecramus, ac in virtute sanctae obedientiae mandamus, ut omnes tam salubria decreta, non solum recipiant, verum etiam observent, ac, quorum interest, observari faciant, ut, cum venerit Dominus vineae, non inveniatur amplius ficum infructuosam in vinea nostra, cui maledicatur.

Praeterea, simili ratione publicamus, publicataque observanda praecipimus, omnia &

singula Statuta Metropolitana S. Sedis Coloniensis; ad quorum observationis facultatem illa de novo imprimi curavimus: mandantes, omnibus & singulis de Clero Nostro, ut non solum illorum copiam, verum & Decretorum hujus Nostrae Synodi Dioeclesanae, quae similiter intra paucos dies typis evulgabuntur, intra terminum futurae alterius Synodi, sibi procurarent, diligenter penes se habeant, legantque; ut videre possint, quo gradi ipsos oporteat, quo sequi, quo alios ducere, & statu suo nunc emendent quod destruxerunt, & reaedificent bono virtutum odore quae labi fecerunt vel permiserunt.

D E C R E T V M I I .

A quibus & per quos professio fidei facienda.

Ad religionem Catholicam observandam reducendamque uti nil salubrius aut commodius inveniri potest, praesertim in iis qui aliis praesunt vel ad dignitates statumque altiore promoventur, quam ut, qui corde credunt ad justitiam, ore confiteantur ad salutem: hinc statuimus, ut nullus in Cathedrali nostra & singulis Collegiatis per Civitatem & Dioeclesin Nostram, ad dignitates, Archidiaconatus, Personatus, Canonicatus, Vicarias, Commendas, seu instituta, ut vocant, beneficia, tam curata quam non curata, admittantur, nisi professionem fidei praemittant, coram Crucifixi sanctissima imagine, duabus candelis in mensa vel altari, ac testibus praesentibus. Et, qui provisus de dignitatibus, quarum confirmatio vel collatio ad Nos spectat, uti & in beneficiis curatis, coram Nobis aut Vicario Nostro in spiritualibus, profitebuntur. De aliis vero dignitatibus, officiis & beneficiis in Ecclesia Nostra Cathedrali vel Collegiatis provisus, in manibus Decani & Capituli Ecclesiae, ad quos spectat, antequam possessionem vel per se vel per procuratorem accipiant, emittant.

Abentes, qui per procuratorem ad possessionem perveniunt, ad perceptionem fructuum, seu reale residentiam, non admittantur, nisi etiam personaliter, licet per Procuratorem praestiterint, ipsi praesentent.

Sub his etiam intelligimus Collegia Virginum; quarum Abbatissae, Priorissae, aliaque, dignitates ac praebendas obtinentes, ad hoc juramentum teneantur similiter. Ad idem tenebuntur Monasteriorum & regularium Ordinum Praelati. Superiores etiam Religiosorum, antequam suis Officiis, & eorum subditis cum cura animarum, aliisque publicis functionibus,

*Isal. 79.
vers. 9,
13, 14.*

*Matth. 3.
v. 10.
Luca 13.
v. 8.*

*Rom. 10.
v. 10.*

nibus, & audiendis confessionibus, habendis concionibus, aut professionibus ac lectionibus scholasticis, destinabuntur, in manibus suorum Superiorum emittent. qui verò confirmationem vel approbationem à Nobis recipere tenentur, coram Nobis vel Vicario Nostro præstabunt.

Quoad Laicos, volumus, ut suo tempore Pastores (nisi alii à Nobis fuerint deputati) hanc professionem suscipiant ab omnibus officariis secularibus qui ad eam præstandam tenebuntur; ut sunt Consilarii, Drossardi, Secretarii, Quæstores, Wigravii, Scribæ judiciorum quorumcunque, Ludimagistri, Edictui seu Custodes, Vogteri, & alii quicunque, ut Consules Civitatum, Scabini, Syndici & omnes de Magistratu ac curia, & in officiis publicis Civitatum, oppidorum ac communitatum. Item, qui voluerint recortiliari Ecclesiæ Catholicæ cum hæresis abjurazione, hanc publice professionem faciant, nisi ex causis Nobis vel Vicario Nostro differendum videatur. De Professoribus facultatum, promovendisque in iis ad gradum, sic statuere Nobis visum fuit, ut coram suo Academico magistratu, Cæremoniis prædictis adhibitis, professionem fidei præstent. Nulli etiam omnino suffragari volumus, hoc juramentum una vel altera vice esse præstitum; sed semper & quandoque ad beneficia nova aut officia assumuntur, toties præscriptam professionem debite præstabunt.

DECRETUM III.

De Doctrina Christiana, & Seminario.

Hæc vero fides Catholica, ut electum fidei donum, per gratiam S. Spiritus infusum, mente jam tum comprehensum, & professione publica contestatum, non solum frequentibus actibus augenda, sed & aliis piis exercitationibus, Deo ad gloriam, proximo ad ædificationem, sibi que ad salutem meritumque auctius, cuique est exornanda.

In iis, qui ad aliquam pervenerunt ætatem, multum valet frequens Concionum auditio, lectiones sacræ, quæ de rebus divinis, controversis fidei, quæstionibus morum & casibus conscientiæ sunt, tum privatim, tum & publice in scholis tam hujus Diocesis Nostræ, quam vicinarum, vel quæ ulterius in Monasteriis Collegiisque constituentur, (ad quas maxime obligari volumus eos, qui circa animarum hac in Diocesi Nostra curam quomodolibet præesse desiderant,) cum Apostolus dicat, quod adultis Dei verbum per auditum donetur.

Infantibus etsi in sacro baptisate fides infunditur, ea tamen non nisi sacra Catechesi conservari debet, ulteriorique instructione

Christiana, quam omnibus Pastoribus, aliisque per Nos deputandis, summe commendamus.

Et, uti nemo alium instruere valet, qui non & ipse prius bene instructus sit; ita, secundum Concilium Tridentinum, summe optamus Seminarii publici erectionem, in quo Clerici studiosi educari instruique possint, qui ad curam animarum proximique salutem applicentur. Ea Nobis & Capitulo Nostro res jam maxime, eoque magis curæ est aliisque esse debet, quò miseræ animæ subditorum, ob inopiam Sacerdotum, adhuc, ad ovile Christi reduci non possunt, cum messis magna sit, operarii vero, non, pauci, sed nulli.

Constituimus ergo, Seminarium erigendum in Vniversitate S. CAROLI, Osnabrug. & hujus Diocesis Nostræ aliarumque in Saxonia fundatoris; ex qua etiam olim hæc in partes viri, sanctitate & doctrina conspicui, educti sunt. Et, uti jam Alumnos eum in finem assumere cœpimus, ita non solum omnes & singulos in Domino hortamur, sed etiam præcipimus, ut operi, tam salutari, ipsimet etiam intendant, & ad id, sine discrimine, secundum normam & formam à S. Concilio Tridentino præscriptam, sedulo concurrant ordinariis & extraordinariis remediis quibuscunque. Nec Nos nostro Officio zeloque animarum deerimus. Similiter & ubique scholas erigi volumus, in quibus juniores utriusque sexus prima principia religionis Christianæ & aliqualis doctrinæ haurire possint. quorum curam & Ecclesiarum Prælati ac Curati in Domino unice commendamus.

DECRETUM IV.

De cultu Divino, ornatu templi, & Processionibus.

Præter conciones lectionesque, scholas publicas & privatas, seminaria, idem sacrosanctum Concilium Tridentinum quoque, maxime ad unitatem fidei conservandam, censet medium aptissimum, uniformem divini cultus cæremoniarumque exhibitionem. Cum itaque Breviaria ac Missalia propria Diocesis Nostræ, olim edita, vix amplius, vel non nisi cum defectu aliquo, & minus authentica, supersint, & exinde plerique simul Romanum Breviarium & Missale assumpserint, ex quo magna confusio & discrepantia consecuta est: ideo, uniformitatem in Ecclesiam Nostram inducere volentes, mandamus, ut omnes Clerici, Canonici, Pastores & Ecclesiæ ministri, sibi de Romanis prospiciant, ritumque Romanum per omnia servant: Procurabimus etiam, ut libri, ad hunc Romanum usum necessarii, commode in Civitate Nostra Mindenfi haberi possint.